

(Winther), der er Medlem af Komiteen, ligesom ogsaa fra den høitærede Indenrigsminister, ikke mere er Tale om disse Preferenceaktier, saa der behøves vel altsaa ikke nogen nærmere Bestemmelse i Loven herom. Det Spørgsmaal, her er reist, rammer mere udtrykkelig det Forhold, som der igaar var Tale om ved Randers-Grenaa-Banen. Og naar nu det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds siger, at man ikke bør træffe saadanne Bestemmelser, men maa være tilfreds med saa mange af Lovgivningen indstiftede Autoriteters Samstemning, kan jeg ikke Andet end gjøre opmærksom paa, at Rigsdagens Folkething hører jo ogsaa til de af Lovgivningen indstiftede Autoriteter, og det har ogsaa sin egen Interesse at varetage, nemlig Statskassens Interesse, og Statskassens Interesse er jo efter de Erfaringer, vi have havt, ubsat for netop at kunne lide Tab, naar ikke det hele Beløb tilveiebringes paa en uopsigelig Maade. Der er saaledes fra Rigsdagens Side fuld Marsag til at træffe saadanne Bestemmelser, som her foreslaas trufne. Naar nu den meget ærede Minister siger, at det er Noget, man bør overlade Administrationen, og at det er urigtigt, at Rigsdagen vil træffe saadanne Detailbestemmelser, skal jeg dertil sige, at brændt Børn styer jo Ilden, og der er jo Marsag til for Rigsdagen, naar vi have set, at Administrationen i tidligere Tilfælde ikke har paaseet det tilstrækkelig, da at gjøre det, og det forekommer mig, at den høitærede Minister fra sit Standpunkt maa have saameget mindre Marsag til at beklage sig over, at Lovgivningsmagten træffer saadanne Bestemmelser, som den meget ærede Indenrigsminister har sagt og gjentaget ved forrige Behandling, at den økonomiske Side af Sagen mener han egentlig ikke at skulle befatte sig videre med, ialtfald kun i meget underordnet Grad. Men naar den høitærede Minister altsaa ikke anerkjender det for Administrationens Sag at gribe ind paa en virksom Maade i Ordningen af de økonomiske Forhold, maa der saameget mere være Marsag for Lovgivningsmagten til at værges Statskassens Lærv i saa Henseende. Derfor skal jeg, som sagt, stemme for de tre sidste Ændringsforslag, men kan ikke stemme for det første.

Jagerslev: Jeg er ikke i det heldige Tilfælde at kunne stemme for noget af de her foreliggende Ændringsforslag, men vil meget tilraade, at man stemmer imod dem alle, og jeg maa tilstaa, at, efter den Stemning, der var her i Thinget ved 1ste Behandling, troede jeg ikke, at Meningen skulde være, at man skulde opsøge, om der mulig kunde puttes noget ind i denne Lov ved Ændringsforslag. Den Omstændighed, at denne Lov gif til 2den Behandling uden Udval, opfattede jeg saaledes, at man vilde være villig til at behandle den omtrent saaledes som de tidligere Love om Banerne fra Odense til Bogenfse

og fra Randers til Sadsund, og at Loven nu i det Hele vilde faae det samme Indhold som disse. Jeg antog, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der nu har fundet paa saa Meget, kunde affuat med samme Ysøie have havt de samme Ideer med Hensyn til det Forslag, han var saa hidig paa at bringe frem om Banen fra Odense til Bogenfse, og det forekommer mig underligt, at det ærede Medlem, der da utvivlsomt fandt den Lov fortræffelig og ikke behøvede en eneste Dplysning, og ikke engang kunde lide, at der blev talt om Sagen, nu her, da han gjør al den Modstand som han kan, finder paa saa Meget som muligt og paa Ting, der ere overflødige. I Et er jeg enig med det ærede Medlem, nemlig, at Ændringsforslaget Nr. 2 er overflødig. Jeg skal ganske henholde mig til det ærede Medlems Udtalelser derom, at det staar allerede i Lovforslaget, forsaavidt det bestemt og klart er indbefattet i § 4 af Lov af 23de Maj 1873, som jo er optaget i Lovforslaget. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Ændringsforslag til § 3 dog virkelig maa siges at være lige saa overflødig. En Indrømmelse skal jeg gjøre det ærede Medlem, og det er, at det forekommer mig ikke, at den høitærede Minister er ganske billig, naar han siger, at det er Mistillid til Administrationen, som Ændringsforslaget vidner om. Det viser tværtimod en vis Tillid til Administrationen, thi det ærede Medlem forlanger af Administrationen, at den indtil det Sidste skal være ansvarlig for, at disse private Folks Dispositioner ere fornuftige og komme til at slaa til helt igjennem. Det forekommer mig, at, hvis man mener at have gjort Erfaringer tidligere i Thinget for, at sllige Bestemmelser ere nødvendige, maatte det have ført til at indføre det i de Lovforslag, som passerede næstefter, nemlig de to, jeg har nævnt; men da det ærede Medlems Fantasi ikke var i Bevægelse, da fandt han Alt fortræffeligt, og jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem nu vil genere dette Lovforslag med dette Paahæng, som jeg tror er overflødig. Naar jeg siger, at det er overflødig, er det, fordi jeg tror, at, hvad enten dette Ændringsforslag vedtages eller ei, vil Bestyrelsen vist handle paa samme Maade og ikke forandre sine Dispositioner i mindste Maade. Forsaavidt er det ligegyldigt overfor den; men det forekommer mig i det Hele temmelig overflødig at indføre saadanne Bestemmelser i en Lov som denne. Skulle vi til at indføre saadanne Bestemmelser, veed jeg ikke, hvad Enden skal blive, og hvad En og Anden kan finde paa, hvergang der foreligger en Tjernbanelov. Dette med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 4. Svad angaar Ændringsforslaget Nr. 1, tror jeg ikke, at jeg behøver at udtale mig videre. Jeg tror ikke, at der er Andre end den ærede Forslagsfiller (Berg) som ville stemme for det. Han har selv stillet det, saa at det er naturligt, at han selv er forelftet i det,